

שרות לשלול העיסוק במיקצוע ממי שלא ישא חן בעיני הממשלה.

● שר-האוצר, שמחה ארליך, תקף בי ראיון-טלוויזיה עיתונאי שלכד אותו בשקר, ניצל את חסינותו הפרלמנטרית כדי להכחיש את אתו עיתונאי ולהאשימו בפומבי באמצעי-תיקורת ממלכתי כמי שמפרסם מידע בלתי-מאומן.

● השר-החדש של הוועד המנהל של רשות-השידור, הפרופסור ראובן ירון, הרג מסמכותו, הוציא הנחיות לעורכי-החדשות ברדיו ובטלוויזיה כיצד לסגן חדשות.

● הממשלה החליטה להעביר את הדין בנושאי ההתנהלות מועדתי-השרים לענייני-התנהלות לוועד-השרים לענייני-ביטחון, להפוך בכך דינויים החלטות בנושאי איש פוליטיים ממוקדים לחסיים, בתוקף האיסור המוטל על כל פירסום מדיני ועדתי השרים לענייני-ביטחון.

● נודע כי הממשלה, בהשראתו של ראש-הממשלה מנחם בגין, נהנת להכריז תכופות על ישיבותיה כעל ישיבות ועדתי שרים לענייני-ביטחון, גם כשהן עוסקות בי נושאים מדיניים ופנימיים שאין להם כל נגיעה לענייני ביטחון. כתחבולה למנוע פירסומים והדלפות מישיבות הממשלה, על כך כבר העיד שר-המישפטים לשעבר, חיים צדוק, כי זהו "שימש פגום מבחינה ציבורית ומפוקפק מבחינה מישפטית, המנוהג צנווה בעניינים פוליטיים."

אם להוסיף אלא את עצמו המפורסמת של הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל ("רפול") איתן, לעיתונות, להימנע מלפרסם כל דבר הששוי, "לשמו את הערבים", או את הניסוח של הצעת חוק-המפלגות החדש בידי שר-המישפטים שמואל תמיר, הקובעת שיינתן רישוי לפעילות פוליטית רק למפלגות המכירות, "בשלמות המדינה".* נוצרה תמור נה שלמה ומחלחלת המשקפת את ההסתערות הכללית של השילטון על חופשי-הערי תונות הביטוי, בדרך להפיכתה של ישראל למדינה טוטאלטארית.

הפרשה כולה היא עדות נוספת לכך שבר מקום שבו אין מתירים את פעולתה של עיתונות חופשית, מכשירים את הקרקע לדיווח-שקר ולחפוי על מעשי עוולה וזוועה. שר-הביטחון, כמו הממשלה כולה, אינו יכול לרוחץ בניקיון כפיו בנושא זה. הסתרת פרשת-האימים של בית-ג'אלה היא ביטוי מובהק של מדיניות דיכוי חופשי-העיתונות וסתירת פיות, שאותה מנסה ל"השילש" ממשלת-הליכוד, ולא רק במיגור הביטחוני-צבאי, בשכרעות האחרונים התרבו בצורה מדאיגה הסימנים המעידים על כוונה לכפות מדיניות זו בכל תחומי-החיים במדינה.

לח"כ המערך משה שחל מייחסים את ה"אימרה ש...ממשלת הליכוד לא תיפול בנוק" אאוט — אלא תוכרע בספירת הנקודות ב"סוף" אימרה זו אפשר ליישם בקלות ל"מדיניות הגבלת חופשי-העיתונות של ה"ממשלה. הממשלה אינה מנסה להכריע את חופשי-העיתונות בנוקראאוט, כפי שניתן היה לצפות עם עליית הליכוד לשלטון. היא עושה זאת בדרך של צבירת נקודות.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מלסון 03243386. תאריך: 136 מען מברקי: "עולמפרס". מודפס ב"הרפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בריאביגודור. הפצה: "גור" בע"מ. גדופות: צינקוגרפיה כספי" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. העורך: ארי תבור. עורך תכנית: יוסי שנון. עורכת כיתוב: נורית יהודאי. ראש המינהלה: אברהם סיטון. מח' המודעות: רפי זכרני. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

בעיקבות הקירחה היא לא הועמדה ל-מישפט. אולם נגור עליה מעצר מינהלי של חודש ימים שהסתיים רק השבוע. גם בתקופת ממשלת יצחק רבין הוטל על רמוני-

טיפוין-טיפון מחלחלות לכל גיורות החברה הישראלית ההגבלות החדשות על חופשי-הביטוי. בשבוע האחרון בילבד הן התגלו בשורה של תופעות התבט-איות, ההיבנות להועיק כל מי שחרד

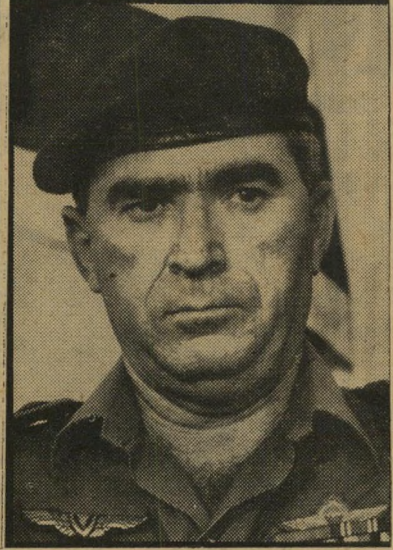
עצורה רמונדה אל-טאוויי לא לערבים בילבד

קשה להיות שותף להתמוגגות הכ-ללית שפקדה בשבוע האחרון את אמצעי-התיקשורת, הישראליים והערביים-אמיים, נוכח הצעדים שנקט שר-הביטחון בפרשת הש"לכת רימוני הגדוהמדמיע לבית-ספר בבית-ג'אלה בידי חיילי צה"ל, לפני כשישה שבועות.

בעיקבות הקירחה של קצין בודק בפרשה, הגיע אמנם עור וייצמן למסקנה שהדיווח שנוסר לו ולציבור בפרשה זו היה דיווח-שקר, שנועד לחפות על מעשה-זוועה של אנשי הממשלה-הצבאי ולהעלים עובדות מ-השילטון ומהציבור גם יחד, וייצמן הדיח את מושל-הגדה המערבית, תר-אלוף דוד הגואל, הורה להעמיד לדין את אנשי ה"מימשלה-הצבאי" בבית-לחם, אולם דווקא פער לה זו של שר-הביטחון, שזיכתה אותו בי-שבחים רבים, הכתירה אותו בתארים של "ליברל" ו"הומאני", יש בה כדי להעיד על מצפון רע ונסיון לחפש שיעיר-לעזאזל כדי לנקות את המישטר כולו ולנער את שר-הביטחון מאחריות למה שהתרחש. אם הגיע שר-הביטחון למסקנה שמושל הגדה המערבית אחראי לדיווחי השקר ש"המיטו ביוזם על צה"ל ומערכת-הביטחון כולה, שהכחישו פומבית קבל העולם כולו מעשה-זוועה שאומנם התרחש, היה עליו להורות על העמדתו של המרשל לדין, לאפ-שר לו הגנה מישפטית ראויה. אם בית המישפט היה מוצא את המושל אשם בי-מיצשים המייחסים לו, ספק אם עונש של העברה מתפקיד היה העונש ההולם לגבי קצין בכיר בצה"ל שהוחדש בדיווחי-שקר, אולם אז אפשר היה לקבל בהבנת כל עונש, ואף החמור ביותר, שיוטל על תת-אלוף הגואל. השיטה שאותה העדיף וייצ-מן, של הדהה ספוטנטיות, מבלי להעניק אפ-ירות התגוננות מישפטית לקצין שתרם שלושים משנות חייו לצה"ל, היא שיטה פסולה ואנטי-דמוקרטית.

סנן-שר פלומין

רמטכ"ל איתן

דה מעצר-בית מושך, בגלל אותה סיבה עצי מה: על שהעזה להועיק את כתב העולם הזה ולדווח על התנהגות ברטואלית של כור חות-הביטחון בעת פיזור הפגנה ברמאללה.

כך נוצר מצב אכסורדי. מצד אחד העניש שר-הביטחון את המושל הצבאי, ש"איתו מצא אשם באחריות להכחשה השיקרית. מצד שני הוא היה אחראי להמשך אחוקתה במעצר מינהלי של עיתונאית שכל טאטה היה בכך שניסתה לחשוף את האמת, ושפעלה להבאתה לידיעת הציבור. אילולא נעצרה רמונדה אל-טאוויי, ייתכן והיתה מצליחה לגרום לדיווחים מלאים ומידיים על המעשה הנורא שנעשה בבית-ג'אלה. קרוב לוודאי שאו לא היתה מערכת-הבי-טחון מסתכנת כלל בהכחשה-שקר בפרשה.

אבל רמונדה היתה עדיין במעצר שבוע ימים אחרי הדחתו של הגואל הפירסום המלא ושניתן לפרשת בית-ג'אלה. עובדה זו כשלעצמה מטילה ספק חמור בכנות פעולתו של שר-הביטחון בפרשה, שכן, אם היה מבקש לחסל את שורשי התופעה המסוכנת של חיפוי וטישטוש על מעשי עוולה בשטחים הכבושים, היה עליו להוררות להעמיד לדין גם את עוצרה וחוקריה של רמונדה, לפצותה על המעצר הבלתי-חוקי ולהתנצל בפניה. שר-הביטחון אינו יכול לעשות זאת, משום שהוא עצמו נושא באחריות חלקית למה שאירע. הוא התעלם מהפניות אליו בנושא זה, שניסו להבלתי את תשומת-ליבו לכך שרמונדה נעצרה רק כדי לסתום את פיה, כדי שלא תוגלל להועיק את דעת-הקהל בפרשת בית-ג'אלה.

מבחינה זו אין אחריותו של שר-הביטחון לטישטוש הפרשה נופלת מזו של מושל הגדה. קריאת-ההידיד שלהן הוא זוכה תהה, אולי נעיומת לאזוניה, אבל ספק אם הוא ראוי להן.

רה חריג, היכול לקרות רק לעיתונאית ערי-ביה מרמאללה.

* אם תחליט ממשלת הליכוד לספוח כל השטחים המוחזקים, לא תוכלו שחוק זה פעילותה של רמונדה בעת פשרה טוטאלטארית.

סגן שר-האוצר, יחזקאל פלומין, ה"ציע להתנות את העיסוק במיקצוע העיתור-נות ברישוי, כפוף להגדרות ולתקנות, בידי הממשלה. הוא נימק הצעה זו בצורך ה"קיים, כביכול, לשמור על כללי האתיקה העיתונאית. פירושה של הצעה זו למעשה, אם תתקבל ותמומש, הטלת פיקוח ממשלתי על העיתונאים והעיתונות, תוך מתן אפ-